

Arrest

nr. 219 905 van 16 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIENI en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 14 december 2015, verklaart er zich op 28 december 2015 vluchteling.

1.2. Op 31 januari 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

1.3. Bij 's Raads arrest nr. X van 28 juni 2018 werd verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd en werd de voormelde beslissing van de commissaris-generaal van 31 januari 2018 vernietigd in zoverre hierin verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd.

1.4. Op 31 oktober 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger en soennitische Pasjtoen. U bent geboren in het dorp Kerala van het district Asadabad, in de provincie Kunar. U bent gehuwd en hebt vier jonge kinderen, zij verblijven bij uw schoonfamilie in het dorp Moni van het naburige district Shegal in de provincie Kunar. U ging nooit naar school maar hebt wel basisondericht gekregen bij het Afghaanse nationale leger.

Op 8 september 2006 schreef u zich in voor een opleiding bij het Afghaanse nationale leger. Na ongeveer vier maanden begon u te werken als soldaat. Tijdens uw legerdienst bewaakte u checkpoints en werkte u voor het transportdepartement. U was onder meer gestationeerd in de provincies Nangarhar, Kabul, Kunar, Paktia, en Laghman, waar u tijdens uw missies aanvallen van de taliban doorstond.

Twee jaar voor uw vertrek, dus ongeveer in de herfst van 2013, werd u door uw oom M.D. onder druk gezet om uw werk te verlaten. M.D. sprak u in totaal twee keer aan. Eerst hield u hen voor dat u reeds ontslag had genomen en dat u in plaats van soldaat als taxichauffeur werkte, hoewel u in werkelijkheid nog steeds soldaat was. Na een maand zwichtte u toch onder de druk van uw oom en stamleden, en besloot u om alsnog ontslag bij het leger te nemen. U woonde terug bij uw gezin in het dorp Kerala en ging aan de slag als taxichauffeur.

Na enkele maanden kreeg u plots telefoon van een persoon die zich voorstelde als qari R., lid van de taliban. Hij zei dat de taliban een aanval hadden gepleegd op een checkpoint in het naburige Marawara-district. De taliban hadden bij deze aanval verliezen geleden en qari R. vroeg u om gesneuvelde en gewonde talibanstrijders met uw auto naar de Pakistaanse grens te brengen. U weigerde, waarop hij voorstelde om u te betalen voor uw diensten, maar u bleef weigeren. Uit angst voor wraak van de taliban verhuisde u na dit telefoongesprek samen met uw gezin van het dorp Kerala in het district Asadabad naar het dorp Moni in het naburige Shegal-district. U verhuisde ongeveer een maand na de tweede ronde van de verkiezingen. In het dorp Moni trok u in bij uw schoonfamilie en werkte u vervolgens gedurende anderhalf jaar als taxichauffeur.

Na ongeveer anderhalf jaar in het dorp Moni gewoond te hebben, dus in de herfst van 2015, kwam er een onbekende persoon in een Suzuki-wagen naar uw huis. Hij was vergezeld door enkele gewapende mannen die bij de auto bleven staan. Samen met uw schoonvader ontving u deze persoon in jullie gasthuis. Hij stelde zich voor als B.S.M., taliban-districtshoofd van het district Shegal. Hij verzocht u om opnieuw aan de slag te gaan bij het leger zodat u voor de taliban kon infiltreren en spioneren. U stemde in met zijn voorstel. In de dagen na zijn voorstel besloot u het land te ontvluchten en regelde u een smokkelaar.

Begin november 2015 verliet u Afghanistan. Vervolgens reisde u via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Oostenrijk en Duitsland. Op 14 december 2015 kwam u toe in België en op 28 december 2015 diende u uw verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Uw vrouw en kinderen wonen inmiddels nog steeds in bij uw schoonvader in het dorp Moni. Zij ondervonden moeilijkheden met mededorpelingen die stenen gooiden naar het huis, omdat ze het als oneervol beschouwen dat een vrouw door haar echtgenoot wordt achtergelaten. Inmiddels houdt uw vrouw de kinderen voor dat u overleden bent, om te vermijden dat zij tegen anderen hun mond voorbij zouden praten. Na uw vertrek kwamen de taliban twee keer naar hun huis. De eerste keer stond uw dochter hen te woord, ze zei hen dat u overleden was. De tweede keer beschoten de taliban uw schoonbroer, waarop ook deze zijn vrouw en kinderen achterliet en het land ontvluchtte. Omwille van uw problemen had ook uw broer het dorp Kerala verlaten en verhuisde hij met zijn gezin naar zijn schoonfamilie in de provincie Nangarhar. Het Commissariaat-generaal nam op 31 januari 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming.

Het Commissariaat-generaal hechtte immers geen geloof aan de persoonlijke problemen die u met de taliban zou gekend hebben omdat u geweigerd had met hen samen te werken. Daarnaast was het CGVS van oordeel dat u uw verblijf in de districten Asadabad en Shegal van de provincie Kunar vanaf de herfst van 2013 tot aan uw vertrek uit Afghanistan in november 2015 niet aannemelijk kon maken. Hoewel het CGVS geen twijfel uitte aangaande uw oorspronkelijke herkomst uit de provincie Kunar, uw banden met de districten Asadabad en Shegal, of uw loopbaan bij het Afghaanse nationale leger sinds 2006, werd niettemin vastgesteld dat u geen zicht biedt op uw reële situatie.

U diende beroep in tegen deze beslissing van het Commissariaat-generaal bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS in haar arrest van 28 juni 2018 omdat de commissaris-generaal niet aan zijn plicht voldaan had om een onderzoek te doen naar de nood aan subsidiaire bescherming.

U werd naar aanleiding van deze vernietiging door de RvV op 27 september 2018 opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS. U wijzigde tijdens dit gesprek uw verklaringen over uw recente verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Afghanistan. U zou de laatste twee jaren voor uw vertrek uit Afghanistan niet in de provincie Kunar verbleven hebben maar in de provincie Nangarhar. U zou in het dorp Daman van het district Behsud verbleven hebben waar u een eigendom gekocht had. U was in de provincie Nangarhar werkzaam als taxichauffeur. U zou voorts af en toe bij uw familie op bezoek gegaan zijn in de provincie Kunar.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: de originele taskara van uw vader, afgeleverd op 14 saratan 1363 (5 juli 1984) te Asadabad; uw eigen originele taskara, afgeleverd op 11 aqrab 1394 (2 november 2015) te Asadabad; uw originele rijbewijs, afgeleverd op 2 hamal 1393 (22 maart 2014) te Nangarhar; een origineel certificaat van een militaire workshop, afgeleverd op 30 maart 2012; twee originele militaire badges, afgeleverd op 28 oktober 2006 en 23 oktober 2008; een origineel certificaat van voltooiing van uw militaire opleiding te Kabul, die duurde van 17 sonbola 1385 (8 september 2006) tot 6 jadi 1385 (27 december 2006); een originele portretfoto van uw vader, negen foto's van uw militaire dienst en een psychologisch attest.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u psychische problemen had en u snel vergeet (CGVS III, pg. 10). U legde in dit verband ook een attest voor van een familiale en systemische therapeut waarin verwezen wordt naar uw psychologische problemen. Uit het verloop van het gehoor bij het CGVS bleek niet dat u verhinderd was om op een normale manier deel te nemen aan het gehoor en uw relaas uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, pg. 2; CGVS II, pg. 2 & CGVS III, pg. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Er kan immers zowel aan uw verklaringen tijdens uw eerste twee persoonlijke onderhouds bij het CGVS met betrekking tot uw beweerde plaatsen van eerder verblijf voor uw komst naar België, nl. dat u in de districten Asadabad en Shegal van de provincie Kunar zou verbleven hebben vanaf de herfst van 2013 tot november 2015, als aan uw verklaringen tijdens het laatste persoonlijke onderhoud bij het CGVS met betrekking tot uw beweerde plaatsen van eerder verblijf voor uw komst naar België, nl. dat u in het district Behsud van de provincie Nangarhar verbleven zou hebben vanaf de herfst van 2013 tot november 2015, geen geloof worden gehecht. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Wat betreft uw bewering – tijdens de eerste twee persoonlijke onderhouds bij het CGVS – dat u sinds de herfst van 2013 tot uw vertrek uit Afghanistan in de districten Asadabad en Shegal van de provincie Kunar zou verbleven hebben, dient te worden vastgesteld dat het CGVS in haar beslissing van 31 januari 2018 van oordeel was dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verblijf in de districten Asadabad en Shegal van de provincie Kunar gedurende de laatste twee jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. Het CGVS motiveerde dit door te stellen dat uw kennis over uw recente regio van herkomst gebrekkig was en uw verklaringen over uw recente verblijfplaatsen onderling tegenstrijdig waren. Ten eerste, legde u bijzonder vage verklaringen af over een belangrijke aanslag op de Kabul Bank in Asadabad. Ten tweede, ontbeerde het u totaal aan kennis over een ernstige aanslag in de bazaar van Asadabad die zeer recent voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond. Ten derde, legde u intern tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplaats ten tijde van een ernstige brand in de bazaar van Asadabad in november 2014. Ten vierde, bleken uw verklaringen over luchtaanvallen in het Shegal-district bijzonder vaag en onvolledig. Ten vijfde, legde u vage en onwaarschijnlijke verklaringen af over de aanwezigheid van Daesh (IS) in het Shegal district. Ten zesde, legde u bijzonder vage en gebrekkige verklaringen af over overstromingen in de provincie Kunar. Voorts had u geen idee of er buitenlandse rebellen actief waren in het Shegal-district hoewel er volgens de informatie waarover het CGVS beschikt op dat moment Pakistaanse rebellenstrijders actief waren in het Shegal district. Ten slotte, merkte het CGVS op dat u zich initieel zelfs niet leek te herinneren dat u in het Shegal district zou gewoond hebben. Het CGVS oordeelde dat omwille van de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan er evenmin enig geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden was. Immers, aangezien er geen geloof kon gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in de dorpen Kerala of Moni had verbleven, kon er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hadden voorgedaan. Bovenstaande vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van uw verblijf in de districten Shegal en Asadabad van de provincie Kunar tijdens de laatste 2 jaren voor uw vertrek uit Afghanistan, werden bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest van 28 juni 2018. De RvV stelde immers dat u niet voldaan had aan uw plicht tot medewerking gezien u de waarheid niet verteld had over waar u verbleven had voor uw komst naar België (RvV, arrest nr. 206 232 van 28 juni 2018, pg. 18).

Daarenboven stelde het CGVS in haar beslissing van 31 januari 2018 vast, dat u evenmin een duidelijk zicht bood op uw familiale netwerk. U legde immers veelvuldig tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen af over de verblijfplaatsen van uw enige broer en het tijdstip waarop hij verhuisde. Daarnaast legde u incoherente verklaringen af over de redenen waarom uw broer naar Nangarhar verhuisde en legde u onwaarschijnlijke en ongerijmde verklaringen af over het contact met uw broer.

Ten slotte werd door het CGVS in haar beslissing van 31 januari 2018 uitvoerig gemotiveerd dat er geen geloof kon worden gehecht aan de persoonlijke problemen die u met de taliban zou gekend hebben omdat u weigerde met de taliban samen te werken. Er werd immers vastgesteld dat uw relaas bij het CGVS niet overeenstemde met uw relaas bij de DVZ. Daarnaast waren uw verklaringen over de aanval op de controlepost in Marawara opvallend vaag en beperkt, hoewel deze situatie de reden was waarom u het dorp Kerala plots moest verlaten en onverwachts met uw gezin bij uw schoonfamilie moest intrekken. Ten slotte, riep uw relaas ook ernstige vragen op in termen van waarschijnlijkheid. De RvV bevestigde deze motieven betreffende uw asielrelaas in haar arrest van 28 juni 2018 en stelde dat deze motieven onverminderd overeind bleven staan en door de raad tot de zijne werden gemaakt (RvV, arrest nr. 206 232 van 28 juni 2018, pg.18).

De beslissing die door het CGVS werd genomen op 31 januari 2018 in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming werd door de RvV vernietigd omdat de Commissaris-generaal niet voldaan had aan zijn plicht om onderzoek te doen naar de nood aan subsidiaire bescherming (RvV, arrest nr. 206 232 18 juni 2018, pg. 18). Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, bevestigde de RvV in haar arrest van 18 juni 2018 wel degelijk de vaststellingen van het CGVS met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas en uw recente verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Afghanistan, met name uw verblijf in de districten Shegal en Asadabad van de provincie Kunar in de laatste twee jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. U werd naar aanleiding van deze vernietiging door de RvV opnieuw voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS uitgenodigd op 27 september 2018. U wijzigde tijdens dit persoonlijk onderhoud uw verklaringen over de plek waar u sinds de herfst van 2013 zou gewoond hebben in Afghanistan. U zou tijdens de laatste twee jaren voor uw vertrek uit Afghanistan niet in de provincie Kunar maar in de provincie Nangarhar verbleven hebben. U zou er verbleven hebben in het dorp Daman van het district Behsud waar u een eigendom had gekocht (CGVS III, pg.3).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk kan maken dat u in de laatste periode voor uw vertrek uit Afghanistan, nl. vanaf de herfst van 2013 tot de maand november van 2015, in het dorp Daman, district Behsud van de provincie Nangarhar verbleven hebt.

Vooreerst bleek uw geografische kennis over de regio Daman en het district Behsud belangrijke lacunes te bevatten. Ten eerste, legde u zeer vage verklaringen af over de dorpen die op de route liggen vanuit het dorp Daman tot aan de stad Jalalabad. U vertelde dat u vanuit het dorp Daman langs een bushalte Ada reed en vervolgens een plaats voorbij reed met de naam Seyey Tank, daarna zou u langs het dorp Kalay Janan Khan passeren. U verklaarde verder geen andere dorpen te kennen die op de weg zouden liggen vanuit het dorp Daman naar de stad Jalalabad. U zou de namen van deze dorpen vergeten zijn (CGVS III, pg. 5). Het is bijzonder vreemd dat u over de route van het dorp Daman naar de stad Jalalabad dergelijke vage verklaringen aflegt – en slechts één dorp kan benoemen - aangezien u volgens uw verklaringen als taxichauffeur in Nangarhar had gewerkt en u mensen langs deze route - vanuit het dorp Daman naar Jalalabad – vervoerd had (CGVS III, pg. 4 & 5). Bovendien blijkt uit de kaarten waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan uw administratief dossier dat er meer dan 10 dorpen liggen tussen het dorp Daman en de stad Jalalabad. U werd later tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geconfronteerd met de namen van verschillende dorpen – Qalahye Hassan, Champar, Boland Ghar - die tussen het dorp Daman en de stad Jalalabad liggen. U bleek echter de dorpen Qalahye Hassan en Champar niet te kennen en u kon het dorp Boland Ghar niet situeren (CGVS III, pg. 8 & 9). Tevens situeerde u het dorp Beni Ga verkeerd (CGVS III, pg. 8). U stelde immers dat dit dorp aan de achterkant van uw dorp lag en helemaal niet richting Jalalabad lag. Uit de informatie waarover het CGVS blijkt echter dat dit dorp het eerste dorp is dat tussen het dorp Daman en de stad Jalalabad ligt. Ten tweede, legde u bijzonder vage verklaringen af over de Kama brug. U verklaarde dat deze brug in het Kama district lag. U wist niet hoe lang het rijden was naar deze brug vanuit het dorp Daman en welke dorpen er aan beide zijden van deze brug lagen (CGVS III, pg. 7). Dergelijke vage verklaringen over de Kama brug zijn weinig aannemelijk gezien de brug nabij – minder dan 5 km - het dorp Daman ligt en er zich tussen het dorp Daman en de Kama brug geen andere dorpen meer bevinden. Bijkomstig kan nog worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Kama brug niet in het district Kama ligt maar in het district Behsud. Ten derde, bleek u geen kennis te hebben over de omliggende districten van Behsud. U zei immers dat u niet wist welke districten er rond Behsud lagen (CGVS III, pg. 6). Ten vierde, bleek u weinig tot geen kennis te hebben over basisvoorzieningen in het district Behsud. Er werd u immers gevraagd naar scholen of ziekenhuizen in het district Behsud. U kon echter geen enkel ziekenhuis of geen enkele school in het district Behsud benoemen hoewel uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er wel degelijk scholen en ziekenhuizen aanwezig zijn in het district Behsud (CGVS III, pg. 7). Bovendien zou er zich een ziekenhuis bevinden op de weg van het dorp Daman naar de stad Jalalabad – de weg langs waar u als taxichauffeur mensen vervoerd zou hebben – in het dorp Boland Ghar. Dergelijk gebrek aan elementaire basiskennis over de regio waar u de laatste twee jaar voor uw vertrek in Afghanistan zou gewoond hebben - en nota bene als taxichauffeur zou gewerkt hebben - is bijzonder

opmerkelijk en doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in het dorp Daman vanaf de herfst van 2013 tot november 2015.

Daarnaast bleek u amper kennis te hebben over gebeurtenissen die recent voor uw vertrek in het district Behsud van de provincie Nangarhar, waar u de laatste twee jaren voor uw vertrek uit Afghanistan gewoond zou hebben, plaatsvonden. Zo is het bijzonder vreemd dat u verklaarde geen kennis of informatie te hebben over zelfmoordaanslagen of aanvallen op belangrijke personen in het district Behsud die plaatsvonden in de periode dat u daar verbleef (CGVS III, pg. 10 & 11). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier, blijkt immers dat dergelijke incidenten zich in het district Behsud in die periode wel degelijk hebben voorgedaan. Zo zou Faridoon Momand, een Afghaans parlamentslid, begin 2014 ontsnapt zijn aan een zelfmoordaanslag nabij de Behsud brug in het Behsud district. U verklaarde dat u Faridoon Momand wel kende en u vermoedde dat hij in het parlement of de provincieraad zetelde, maar u had geen informatie over problemen die hij zou gekend hebben (CGVS III, pg. 11). Tevens zou Abdul Ghaffar, voormalig burgemeester van de stad Jalalabad en parlamentslid, gewond geraakt zijn door een berrbom in het Behsud district in maart 2014. U werd geconfronteerd met de naam Abdul Ghaffar, maar u bleek deze persoon niet te kennen. Voorts verklaarde u geen weet te hebben van aanvallen op buitenlandse arbeiders in het district Behsud in de periode dat u daar woonde (CGVS III, pg. 11). Dit is merkwaardig aangezien er in juni 2014 in een naburig dorp van Daman – Beni Ga – drie Turkse ingenieurs om het leven kwamen bij een bomaanslag. Daarnaast is het opvallend dat u zich geen aanvallen op internationale troepen herinnert in de periode dat u in het dorp Daman woonde (CGVS III, pg. 11) hoewel er in de zomer van 2014, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, een zelfmoordaanslag plaatsvond op een konvooi van NAVO-troepen. Er zouden bij deze aanslag zes gewonden gevallen zijn. Verder verklaarde u niet op de hoogte te zijn van protestacties in Behsud in de periode dat u daar gewoond zou hebben (CGVS III, pg. 11). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er een demonstratie plaatsvond in december 2014 tegen een vonnis van de rechtbank van Jalalabad. Hierbij beschuldigden de demonstranten het hof van beroep in Nangarhar en voormalig parlamentslid Shahla Atta van corruptie. Ten slotte, bleek u ook geen enkele informatie te hebben over een aanslag op een school in de periode dat u in het district Behsud woonde (CGVS III, pg. 12). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, zou er echter in december 2014 een bom ontploft zijn voor een school in het district Behsud. Bij deze aanslag zouden 9 studenten gewond geraakt zijn. Bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw gebrekkige kennis over gebeurtenissen die recent voor uw vertrek in het district Behsud plaatsvonden, ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw verblijf in het district Behsud in de laatste twee jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u op de hoogte bent van enkele van bovenstaande incidenten aangezien u niet enkel in het district Behsud woonde maar er ook werkte als taxichauffeur. Het is immers weinig aannemelijk dat u via uw werk als taxichauffeur, waarbij u lokale mensen vanuit het district Behsud naar Jalalabad vervoerde (CGVS III, pg. 4 & 5), niet op de hoogte zou geweest zijn van belangrijke incidenten die zich in het district Behsud en op de weg van uw dorp Daman naar Jalalabad zouden afgespeeld hebben.

Tevens werd vastgesteld dat u een zeer beperkte kennis bleek te hebben over de prominente figuren uit het district Behsud, van de provincie Nangarhar. Zo verklaarde u niet weten wie het districthoofd van Behsud was toen u daar woonde (CGVS III, pg. 6). U werd reeds daarvoor geconfronteerd met de namen Israrullah Qazizada en Mohammed Sidiq/Sediq Dawlatzai maar u bleek deze niet te kennen (CGVS III, pg. 5). Dit is opmerkelijk aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat ze beiden in 2015 een zeer belangrijke rol vervulden in het district Behsud als districthoofd. Daarnaast kon u ook de provinciegouverneur van Nangarhar niet benoemen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, zou de provinciegouverneur van Nangarhar - in de periode dat u er verbleef - Salim Khan Kunduzi geweest zijn (CGVS III, pg. 5 & 6). U werd vervolgens geconfronteerd met de namen Mohammed Zahir en Habibia Kakar (CGVS III, pg. 5 & 6). U verklaarde echter dat u zowel Mohammed Zahir als Habibia Kakar niet kende. Dit is opmerkelijk aangezien Mohammed Zahir de politiechef van het district Behsud was en Habibia Kakar een belangrijke politieke rol vervulde in Nangarhar. Habibia Kakar was het hoofd van vrouwenzaken onder het regime van dr. Najibullah. Ze werd in 2014 verkozen als provincieraadslid in Nangarhar en ze werkte als adviseur van voormalig gouverneur Gul Agha Sherzai.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: de originele taskara van uw vader, afgeleverd op 14 saratan 1363 (5 juli 1984) te Asadabad; uw eigen originele taskara, afgeleverd op 11 aqrab 1394 (2 november 2015) te Asadabad; uw originele rijbewijs, afgeleverd op 2 hamal 1393 (22 maart 2014) te Nangarhar; een origineel certificaat van een militaire workshop, afgeleverd op 30 maart 2012; twee originele militaire badges, afgeleverd op 28 oktober 2006 en 23 oktober 2008; een origineel certificaat van voltooiing van uw militaire opleiding te Kabul, die duurde van 17 sonbola 1385 (8 september 2006) tot 6 jadi 1385 (27 december 2006); een originele portretfoto van uw vader en negen foto's van uw militaire dienst.

Deze documenten staven uw identiteit en die van uw vader, en uw werk bij het leger. Volledigheidshalve dient evenwel opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude), blijkt dat in Afghanistan corruptie wijdverspreid is en dat allerlei documenten al dan niet tegen betaling kunnen worden verkregen. De door u neergelegde taskara en uw rijbewijs doen dan ook niets af aan de gedane vaststellingen omtrent uw ongeloofwaardig bevonden recente herkomst.

Daarnaast doen uw verklaringen betreffende uw psychologische problemen - nl. dat u dingen snel zou vergeten en geen details zou kunnen vertellen (CGVS III, pg. 10) – en het psychologisch attest dat u voorlegde – waarin wordt verwezen naar uw depressieve gemoedstoestand, uw concentratie- en geheugenproblemen –geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw ongeloofwaardige recente herkomst uit de districten Asadabad en Shegal van de provincie Kunar én het district Behsud van de provincie Nangarhar. Wat betreft het therapeutisch attest van 26 september 2018 dat u voorlegde in verband met uw psychologische problemen moet worden beklemtoond dat een therapeut weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat het psychologische attest geen sluitend bewijs vormt van de door u aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten. Voorts dient opgemerkt te worden dat uit het therapeutisch attest niet blijkt dat uw cognitieve capaciteiten – hoewel er wel verwezen wordt naar concentratieproblemen en het feit dat u soms vergeet waar u bent en wat u zou doen - dermate zouden zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen over de kern van uw asielrelaas of de plaatsen waar u de laatste twee jaar voor uw vertrek uit het land zou hebben verbleven. Wat betreft de lacunes binnen uw verklaringen omtrent uw recente herkomst uit Kunar en Nangarhar, zij er alvast op gewezen dat u over een veelvoud aan voor de inschatting van uw recente herkomst relevante themata bent bevraagd en dat daarbij keer op keer een uiterst gebrekkige kennis werd vastgesteld bij u, die niet kan worden verschoond door of toegeschreven aan loutere vergeetachtigheid of concentratieproblemen. Voorts betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties omtrent uw asielrelaas en familiale netwerk geen details maar wel elementen die behoren tot de kern van uw asielrelaas en identiteit, waardoor redelijkerwijze mag verwacht worden dat u deze elementen, ook na verloop van een bepaalde tijd, waarheidsgetrouw kan weergeven.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u zowel uw beweerde verblijf in het dorp Daman, gelegen in het district Behsud van de provincie Nangarhar als uw beweerde verblijf in de districten Asadabad en Shegal van de provincie Kunar in de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit het dorp Kerala, district Asadabad, provincie Kunar noch dat u daar ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie

in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en uiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens de persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 19 september 2017, 4 januari 2018 en 27 september 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten (CGVS I, pg. 2, CGVS II, pg. 2 & CGVS III, pg. 2). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

U werd er tijdens het laatste persoonlijk onderhoud op gewezen dat uw kennis over het district Behsud, waar u volgens uw verklaringen vanaf de herfst van 2013 tot november 2015 gewoond zou hebben, onbestaande was. U gaf hiervoor als verschoning dat u nu reeds 3 jaar in Bierset woont maar u over die plek ook heel weinig informatie hebt (CGVS, III, pg. 12). Dergelijke verschoning is echter niet afdoende aangezien men in het district Behsud van de provincie Nangarhar, net zoals u, Pasjtoe spreekt en u bovendien gedurende uw verblijf in Behsud deelnam aan het sociaaleconomische leven als taxichauffeur. U werd er vervolgens opnieuw op gewezen dat het in uw belang was om de waarheid te spreken. U bleef er echter bij dat u niet aan het liegen was (CGVS III, pg. 12).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Behsud heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden.

Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 1, A en 1, D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), alsmede op machtsoverschrijding.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een rapport van de “*Immigration and Refugee Board of Canada*” (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd. In 's Raads arrest nr. 206 232 van 28 juni 2018 werd verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn vertrek naar België en evenmin aan zijn voorgehouden vluchtrelaas. Nadat verzoeker nogmaals werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 september 2018, wordt verzoeker in de bestreden beslissing de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) reeds in voormeld arrest van de Raad van 28 juni 2018 werd bevestigd dat aan verzoekers voorgehouden verblijf in het district Shegal van de provincie Kunar voorafgaand aan zijn vertrek naar België en aan zijn voorgehouden vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht; (ii) verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot zijn verblijfplaats in Afghanistan voorafgaand aan zijn vertrek naar België tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2018 wijzigde en stelt dat hij in het district Behsud van de provincie Nangarhar verbleef tot aan zijn vertrek naar België, alwaar hij als taxichauffeur werkte, terwijl ook aan dit voorgehouden verblijf in de provincie Nangarhar geen geloof kan worden gehecht gelet op (a) zijn gebrekkige geografische kennis, temeer gelet op zijn voorgehouden werkzaamheden als taxichauffeur, (b) zijn gebrekkige kennis over incidenten die er plaatsvonden in de periode voorafgaand aan zijn vertrek naar België, (c) zijn gebrekkige kennis over prominenten in zijn beweerde regio van herkomst; (iii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (iv) zijn psychologische problemen niet van aard zijn om de vastgestelde lacunes in zijn kennis te kunnen verklaren/verschonen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Bij 's Raads arrest X van 28 juni 2018 werd verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd en werd de voormelde beslissing van de commissaris-generaal van 31 januari 2018 vernietigd in zoverre hierin verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd.

In dit arrest stelde de Raad onder meer als volgt:

“Hierboven is reeds gebleken dat de commissaris-generaal verzoekers asielaanvraag op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

Te dezen laat verzoeker vooreerst gelden dat er geen twijfel is over zijn loopbaan als soldaat voor de Afghaanse overheid. Hij citeert vervolgens uit het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 en meent dat hij, gezien zijn specifiek profiel van ex-militair van ANP een risico loopt op vernederende behandeling in geval van terugkeer naar Afghanistan. De Raad benadrukt evenwel dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar algemene informatie omtrent de risico's die ex-militairen lopen bij een terugkeer naar hun land van herkomst. Verzoeker dient zijn vrees dienaangaande in concreto aannemelijk te maken. Dit wordt ook uitdrukkelijk gesteld door UNHCR in de voornoemde “Guidelines”, waar in dit verband expliciet het volgende wordt vermeld:

“Based on the preceding analysis, UNHCR considers that, depending on the individual circumstances of the case, persons associated with, or perceived as supportive of, the Government or the international military forces, may be in need of international refugee protection on the ground of their (imputed) political opinion or other relevant grounds. Such persons include:

(...)

b) members of the ANP and ALP;

(...)” (p.42).

Er dient dus rekening te worden gehouden met – en het is afhankelijk van – de individuele en concrete omstandigheden eigen aan elke zaak. De vrees moet met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden. In casu maakt verzoeker echter niet in concreto aannemelijk dat hij omwille van zijn profiel als ex-militair voor het Afghaanse leger een verhoogd risico loopt op vervolging. Hij nam immers ontslag uit het leger in 2013 en heeft, gelet op de talrijke motieven van de bestreden beslissing, die hij overigens volledig ongemoeid laat, niet aannemelijk gemaakt dat hij in de periode dat hij soldaat was of

in de periode van twee jaar tussen zijn ontslag uit het leger en zijn vertrek uit Afghanistan problemen heeft gekend met de taliban omwille van het feit dat hij soldaat was in het Afghaanse leger.

Aangezien in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, en meer bepaald aan zijn persoonlijke problemen met de taliban omdat hij weigerde met hen samen te werken, voert verzoeker voorts niet dienstig aan dat hij, ongeacht zijn verblijfplaats, kan worden opgespoord door de taliban. Verzoeker verwijst dienaangaande tevens niet dienstig naar een rapport van het Verenigd Koninkrijk waaruit de mogelijkheid blijkt van de taliban om mensen ongeacht hun verblijfplaats op te sporen.

Het betoog van verzoeker is dan ook niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat aan verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden toegestaan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.”

In de mate de verzoekende partij kritiek levert op de motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op de weigering van de vluchtelingenstatus dient er op gewezen dat deze bekleed zijn met het gezag van gewijsde. Het gezag van gewijsde omvat de vaststelling dat om de in het arrest vermelde redenen verzoekers vluchtrelaas ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van 's Raads arrest X van 28 juni 2018.

2.3.2.4. Voorts kan worden vastgesteld dat verzoeker vóór 's Raads arrest van 28 juni 2018 bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij anderhalf à twee jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België met zijn gezin verhuisde van het dorp Kerala in het district Asadabad van de provincie Kunar naar het dorp Moni in het district Shegal van de provincie Kunar. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 27 september 2018, wijzigt verzoeker zijn oorspronkelijke verklaringen en verklaart hij plots dat hij de laatste twee jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België in het dorp Daman in het district Behsud van de provincie Nangarhar woonde waar hij tevens werkzaam was als taxichauffeur. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal terecht dat aan verzoekers voorgehouden verblijf in het district Behsud van de provincie Nangarhar geen geloof kan worden gehecht, gelet op (a) zijn gebrekkige geografische kennis, temeer gelet op zijn voorgehouden werkzaamheden als taxichauffeur, (b) zijn gebrekkige kennis over incidenten die er plaatsvonden in de periode voorafgaand aan zijn vertrek naar België, (c) zijn gebrekkige kennis over prominenten in zijn beweerde regio van herkomst. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen en dat verzoekers psychologische problemen niet van aard zijn de lacunes in zijn kennis betreffende zijn beweerde regio van herkomst te verklaren/verschonen.

Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in op deze pertinente motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Waar verzoeker erop wijst dat hij weet dat er in zijn beweerde regio van herkomst drie talen worden gesproken, zijnde Pashtou, Dari en Pashai, dient erop gewezen dat dergelijke kennis ook door zelfstudie en/of door overdracht door derden kan gekend zijn en aldus niet volstaat om verzoekers voorgehouden verblijf in de provincie Nangarhar voorafgaand aan zijn vertrek naar België alsnog aannemelijk te maken.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij betreffende Faridoon Momand verklaarde *“dat deze persoon vlucht vervolg aan een aanslag zelfmoord pleegt heeft en dat men zou geprobeerd hebben het te doden”* terwijl hij deze informatie nooit heeft gegeven, maakt verzoeker een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal stelt terecht vast dat verzoeker verklaarde Faridoon Momand wel te kennen, te vermoeden dat deze in het parlement of de provincieraad zetelde maar geen informatie te hebben over problemen die deze persoon zou hebben gekend, zoals ook blijkt uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud 27 september 2018 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 3), p. 11). Wat betreft Abdul Ghaffar valt in de notities van het persoonlijk onderhoud als volgt te lezen:

“En weet u wie Abdul Ghaffar is?

Nee.” (notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 11).

Verzoeker kan dan ook allerm minst worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat hij vroeg over welke Abdul Ghaffar het ging omdat er in Afghanistan velen zijn met dergelijke naam en dat hij dacht dat het over de persoon ging van wie hij gronden had gekocht. Verder kan niet worden ingezien waar verzoeker het heeft over documenten die hij daaromtrent zou hebben voorgelegd, aangezien noch in de map 'Documenten' in het administratief dossier, noch bij onderhavig verzoekschrift enig document werd gevoegd betreffende de aankoop van gronden door verzoeker van ene Abdul Ghaffar.

Evenmin kan verzoeker worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat het gewoon is dat inwoners van een dorp hun burgemeester of hun vertegenwoordigers van hun wijk niet kennen. Gelet op de verregaande impact van de lokale machtshebbers op het dagelijks leven van de gewone Afghaanse burgers, kan wel degelijk een gedegen kennis worden verwacht over de lokale prominenten. Waar verzoeker dienaangaande nog stelt als volgt in zijn verzoekschrift: *"De verzoekende partij nauwkeurig eveneens die het niet lopend in Afghanistan is zich aan de gemeente terug te geven."*, is het volstrekt onduidelijk is wat verzoeker bij deze wenst te toe te lichten.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift aanvoert dat hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud talrijke namen van personen en plaatsen werden gevraagd en dat hij door de druk van het gehoor soms antwoordde dat hij niet wist over wie het ging, dient erop gewezen dat verzoeker reeds een derde maal werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gepaard gaat met enige mate van stress, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de regio waar hij beweert gedurende twee jaar te hebben gewoond. Dat de bevroagde periode reeds enige tijd in het verleden ligt, vormt evenmin een afdoende verklaring voor verzoekers gebrekkige kennis. Zijn psychologische problemen zijn immers niet van die aard dat verzoeker niet in staat zou zijn om over zijn regio van herkomst coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen tijdens een persoonlijk onderhoud.

De bestreden beslissing stelt vervolgens op uitgebreide en pertinente wijze vast dat verzoeker blijk geeft van een gebrekkige geografische kennis van de streek waar hij zou hebben gewoond en gewerkt tot op het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan. In tegenstelling tot verzoekers betoog *"Er wordt aan de verzoekende partij verwijdt dat als taximan hij een betere kennis van het leven van de mensen was hebben geacht dat zij en steden vervoerden en dorpen die zij overstaken. Maar legt de verzoekende partij uit dat hij een leven vaste vergoedingen had. Dat zijn werk zonder een onderzoek in te stellen over leven van zijn passagiers deed."*, kan van hem wel degelijk redelijkerwijze een gedegen geografische kennis worden verwacht van deze regio. Immers kan van een taxichauffeur bij uitstek een gedegen en goede kennis van de streek waarin hij zijn klanten vervoert, worden verwacht. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *"Bijvoorbeeld, werd hij hem gevraagd waar het ziekenhuis wordt geplaatst. De verzoekende partij heeft geantwoord dat het net achter bij hem was maar dat hij nooit zich er niet heeft moeten teruggeven."*, dient erop gewezen dat uit de informatie dienaangaande in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat zich zelfs een ziekenhuis bevindt op de weg die verzoeker als taxichauffeur zou hebben gebruikt (van Daman naar Jalalabad) terwijl verzoeker verklaarde niet te weten of er ziekenhuizen zijn in het district Behsud omdat hij er zelf niet naartoe moest en evenmin patiënten heeft vervoerd, waarmee hij echter niet zijn gebrekkige kennis kan verschonen. Waar hij stelt dat hij kon aangeven van welk gebied deze brug deel uitmaakt, dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat deze brug in het district Kama ligt (notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 7), terwijl uit de beschikbare informatie dienaangaande (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat deze brug in het district Behsud ligt, waar verzoeker zelf zou hebben gewoond. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *"Evenals dat de agent van CGRA zal spreken over 10 "dorpen" tussen Naghahar en Daman. Valse informatie volgens Mijnheer die het gebied goed kent? Er zijn erover minder volgens hem."*, dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie dienaangaande in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') wel degelijk blijkt dat er tussen het dorp Daman en de stad Jalalabad meer dan tien dorpen liggen, terwijl verzoeker, als taxichauffeur bovendien, slechts twee dorpen langs deze route kon opnoemen (notities van het persoonlijk onderhoud , p. 5). Verzoeker beperkt zich tot de blote bewering dat deze informatie vals is en dat er volgens hem minder dorpen tussen Daman en "Naghahar" liggen, hetgeen uiteraard niet volstaat om de informatie toegevoegd aan het administratief dossier te ontcrachten.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *"Voor bepaalde vragen van de agent van CGVS, heeft de verzoekende partij de indruk gehad dat men hem de druk zette opdat hij zegt dat hij van een Naghahar komt terwijl hij van Kunar komt."*, laat verzoeker na in concreto uiteen te zetten waar en/of op welke wijze

de commissaris-generaal hem onder druk zou hebben gezet om te verklaren dat hij zelf van de provincie Nangarhar afkomstig is. Integendeel, in de bestreden beslissing wordt, mede gelet op het gestelde in 's Raads arrest nr. 206 232 van 28 juni 2018, aangenomen dat verzoeker oorspronkelijk van de provincie Kunar afkomstig is, doch dat het niet geloofwaardig is dat hij er verbleven heeft in de periode voorafgaand aan zijn vertrek naar België. Dienaangaande stelt de Raad overigens vast dat verzoeker bij de uiteenzetting van de feiten in zijn verzoekschrift opnieuw voorhoudt dat hij voorafgaand aan zijn vertrek naar België in het dorp Moni in het district Shegal van de provincie Kunar woonde (p. 2). Dat verzoeker eerst voorhiel voorafgaand aan zijn vertrek naar België in het dorp Moni in het district Shegal van de provincie Kunar te hebben verbleven, vervolgens in het kader van zijn derde persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nadat hij bij de Raad reeds een beroepsprocedure had doorlopen zijn verklaringen dienaangaande wijzigt en aanvoert dat hij in het dorp Daman in het district Behsud van de provincie Nangarhar verbleef om daarna bij de weergave van het feitenrelaas in onderhavig verzoekschrift opnieuw te stellen dat hij in het dorp Moni in het district Shegal van de provincie Kunar verbleef, toont eens te meer aan dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn vertrek naar België.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“De raadsman van de verzoekende partij voorstelt dat de CGVS verteld waar precies, volgens hen, de verzoekende partij heeft geleefd.”*, dient erop gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”*, Genève, 1992, nr. 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Waar verzoeker lijkt te betogen dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor *“gedeelde bewijslast”*, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten. Gezien het voorgaande, stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt: *“Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.”*

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat deze documenten de identiteit van verzoeker en zijn vader alsook verzoekers werkzaamheden bij het Afghaanse leger aantonen doch voorts geen afbreuk doen aan de gedane vaststellingen omtrent verzoekers ongeloofwaardig bevonden recente herkomst. De commissaris-generaal wijst in dit verband nog naar de aan het administratief dossier toegevoegde informatie in verband met corruptie en documentfraude in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie') waaruit blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, waardoor de bewijswaarde ervan ernstig dient gerelativeerd te worden. Met betrekking tot verzoekers psychologische problemen motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing bovendien terecht als volgt:

“Daarnaast doen uw verklaringen betreffende uw psychologische problemen - nl. dat u dingen snel zou vergeten en geen details zou kunnen vertellen (CGVS III, pg. 10) – en het psychologisch attest dat u voorlegde – waarin wordt verwezen naar uw depressieve gemoedstoestand, uw concentratie- en geheugenproblemen –geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw ongeloofwaardige recente herkomst uit de districten Asadabad en Shegal van de provincie Kunar én het district Behsud van de provincie Nangarhar. Wat betreft het therapeutisch attest van 26 september 2018 dat u voorlegde in verband met uw psychologische problemen moet worden beklemtoond dat een therapeut weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat het psychologische attest geen sluitend bewijs vormt van de door u aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten. Voorts dient opgemerkt te worden dat uit het therapeutisch attest niet blijkt dat uw cognitieve capaciteiten – hoewel er wel verwezen wordt naar concentratieproblemen en het feit dat u soms vergeet waar u bent en wat u zou doen - dermate zouden zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen over de kern van uw asielrelaas of de plaatsen waar u de laatste twee jaar voor uw vertrek uit het land zou hebben verbleven. Wat betreft de lacunes binnen uw verklaringen omtrent uw recente herkomst uit Kunar en Nangarhar, zij er alvast op gewezen dat u over een veelvoud aan voor de inschatting van uw recente herkomst relevante themata bent bevraagd en dat daarbij keer op keer een uiterst gebrekkige kennis werd vastgesteld bij u, die niet kan worden verschoond door of toegeschreven aan loutere vergeetachtigheid of concentratieproblemen. Voorts betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties omtrent uw asielrelaas en familiale netwerk geen details maar wel elementen die behoren tot de kern van uw asielrelaas en identiteit, waardoor redelijkerwijze mag verwacht worden dat u deze elementen, ook na verloop van een bepaalde tijd, waarheidsgetrouw kan weergeven.”

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stuk 2) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.2.5. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er allerminst in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.6. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.7. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat (de) artikel(en) (2 en) 3 van het EVRM wordt(en) geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de

zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker zijn verblijfplaats(en) in Afghanistan voorafgaand aan zijn vertrek naar België niet aannemelijk. Zodoende toont hij niet aan dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER